

Tisztelek Urambátyám!

Régeen volt már szándékomban kégednél egypár költeméssel
 beköszönnöm, de szünteleni bejegyzésöm mindaddig
 visszatartott. Hatnapfeléig üdvözlök engemet a legifonyabb
 újságokat, ugarnyira: hog gyakran lövöm-futnom
 kellem mint a bolondnak, mindaddig még a kintok alatt
 kiférade, elgengülve el nem döltam. Nyentor pedig
 még veszenekesben lárongatt a vérem, s még rémesebb
 gondolatok sámadtak agamban. Kínomban a veszejek
 seppentéim hullon rólam, - minden percben a megörülés
 küpiöben voltam. —

Egker járult még a piünseleini kedélyválsorai, a legmég
 bánat után a legulpirosabb kedv. Eretek körül pedig finse
 mindégik emésztő hatással volt veám, mert mindenit
 tulajagos fokra hágsa keblemf. Nyen állapatomban arra
 meglehetős gondolatok sámadtak agamban, de a rovav
 köre meglágsat, s elgengült epemmel nem bírtam
 aroras kedvenfevém kinyögni. —

De most mióta a remény eg vrelt jövvé igé,
 lo mióta a nemre aron ura rém, a mefenfena
 kötelepéje haladnia: aróta naponténa jobban érem

éirem magama, - s van reményem, hogy ez kömpen
nem fogok kirugni a világtérségen. —

Amek utána majd öffe is Treden. magama,
s ez típé jobban megfontolva fogok dolgozni.

Amem kérem kípela Urambátám, ez kis figel
mes ne sajnáljon neán fordítani, mert hiába
ez érselemes egen utbaigarisására nag küldégen
van.

Kelenleg bárvodom eppár költeménye küldé
ni - of végül, hogy arólas legon fives árrinteni,
és bírálati jegyzettel kíserve hore külden.

Maradt. kípeloje

Alsó-Atap. kul. 16^{sz} 8^{sz}.

Csillagháromf. *1874*